

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Bvllarii Earvmve Svmmorvm Pontificvm
Constitvtionvm Qvae Ad Commvnem Ecclesiae Vsvm post
volumina Iuris Canonici, vsq[ue] ad Sanctissimum D. N.
D. Pavlvn Papam V. emanarunt**

Quaranta, Stefano

Venetiis, 1619

Confessor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10793

locis, & operibus nec non Patriarchis, Archiepiscopis, episcopis, prælati, Abbatibus, Abbatissis, Prioribus Præpositis, & aliis ecclesiasticis, tam secularibus quam diuersorum ordinum, & militiarum regularibus, ac etiam laicis cuiuscunque dignitatis, & status, ac gradus, & excellentiæ, ac etiam Ducali Regia, & Imperiali dignitate fulgentibus vtriusque sexus personis, nec non aliquibus Notariis, & etiam de latere legatis, atque nuncijs, tam perpetuo, quam ad tempus per plures Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac nos, ac Sedem Apostolicam, eiusque legatos hactenus etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, seu etiam Imperatorum Regum, Ducum, & aliorum Principum contèplatione, & intuitu, etiam de Fratrum Consilio, diuersimode; variisque temporibus in genere, vel specie, ex quauis etiam honesta causa concessa, & etiam pluries confirmata, & innouata fuerunt in plerisque contrariantes. Nos quibus in primis cordi est tam sancta, & ecclesiæ Dei saluberrima decreta suos vt pat est, effectus vbique consequi, & ab omnibus obedienter obseruari. priuilegiorum, exemptionum, immunitatum facultatum, Conseruatoriarum, indultorum, Confessionalium, Maris Magni, & aliarum gratiarum prædictarum, ac quarumcunque Apostolicarum, & aliarum literarum de super confectarum processumque decretorum, & aliorum inde secutorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro sufficienter expressis, ex plene insertis, habentes Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine quod eadem omnia, & singula priuilegia exemptiones, immunitates facultates, dispensationes, conseruatoria, indulta confessionalia, Mare Magnum, & alię gratiæ in his omnibus, & singulis, in quibus illa statutis, & decretis, Concilii huiusmodi cõtrariantur ipso iure reuocata, cassata & annullata ac ad ipsius Concilii terminos, atque limites reducta sint, & esse censeantur nec quicquã aduersus ipsa decreta, & statuta quominus vbique & apud omnes obseruantes, in aliquo suffragari posse, sed ea perinde haberi, & reputari debere, ac si nunquam emanassent auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, ac etiam statuimus, & ordinamus. Decernentes nihilominus omnia, & singula, quæ vigore priuilegiorum, exemptionum immunitatum, & dispensationum, facultatum, Conseruatoriarum Indultorum, Confessionalium, & aliarum quarumcunque gratiarum huiusmodi post id tempus, quo Concilium obligare cœpit facta, & gesta quomolibet fuerunt, & in posterum fient, in his in quibus dicti Concilii decretis aduersantes nulla inualida, & irrita esse, & censeari, ac nemini, etiam quantumlibet, vt præfertur, qualificato, tam in foro (quod aiunt) fori, quam conscientię suffragari posse, & debere; Et ita per quoscunq; & c. non obstantibus &c. Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno incarnationis Dominicæ 1565, tertio decimo. Kal. Martii. Pontificatus nostri. anno sexto sequitur publicatio die 24. Feb. 1565. Hęc Bulla reperitur etiam impressa in fine dicti Concil. Trid.

CONFESSOR.

PRæter Summistas in hoc verbo sciendum est quod Leo x. in generali Concilio Lateranensi de Regularium priuilegijs in Bullar. fol. 217. inter alia decreuit. *Quod ipsi fratres forensium confessiones audire valeant laicos tamen, & clericos seculares a sententijs ab homine latis nullatenus absoluere possint.*

Eucharistię vero, & extreme vnctionis, alięque ecclesiastica sacramenta, illis quorum etiam infirmorum, ac decedentium confessiones audierint, dicentibus proprium

prium sacerdotem illa sibi dare denegare dare nequeant; nisi denegatio sine legitima causa facta, vicinorum testimonio probata aut requisitio coram Notario publico facta, doceretur: Eorundem vero fratrum obsequio insistentibus sacramenta huiusmodi nullatenus ministrare valeant nisi illorum durante obsequio.

Decretum Concilii Trident. sessio. 23. de refor. cap. 15. Pius V. declarauit, ut infra, videlicet.

Declaramus decretum Conc. Trid. de approbatione Regularium audiendis confessionibus secularium prepositorum ab episcopis facienda obseruari debere in omnibus Regularibus quorumvis ordinum etiam Mendicantium, etiam sub regulari disciplina viuentibus, etiam si sint Doctores, aut in Theologia, etiam de superiorum suorum licentia graduati, vel promoti vel a suis Magistris Generalibus, vel Prouinciis libus ministris secularium confessionibus audiendis expositi. Volumus tamen eos, qui semel ab episcopo in ciuitate, & in diecesibus suis prauo examine approbati fuerint ab eodem episcopo iterum non examinari, ab episcopo autem successore pro maiori conscientie sue quiete examinari de nouo poterunt, ut patet ex eius constitutione Romae publicata die 22. Augusti. 1571. incip. Romani Pontificis in Bullar. fol. 113. t.

Quae non fuit reuocata a Greg. xiiij. per reductionem priuilegiorum Regularium ad terminos Concilii Trident. ut testatur Sacra Congregatio cuius decreta fuerunt impressa Romae apud haeredes Antonii Bladii Impress. Cameralis 1586. tenoris sequentis videlicet.

Pro fratribus Ordinis Predicatorum Prouincię terrę Laboris dicti Regni die 10. Octobris 1586.

Leto in Sacra Congregatione Regularium memoriali. oblato nomine totius familie fratrum Mendicantium quarumcunq; Prouinciarum Regni Neap. conuenientium qualiter contra formam suorum Priuilegiorum, Sacrum Canonum, Concilij Trid. & Ordinationum Apostolicarum in quam plurimis ab ordinarijs locorum grauantur prout eiusdem memorialis series continebat. Illustrissimi Domini Cardinales his mature consideratis statuerunt & decreuerunt, ut infra, ab eisdem locorum ordinarijs perpetuo, & inuolabiliter obseruari debere.

Primo quod circa secularium confessiones ab ipsis fratribus Mendicantibus audiendas seruetur decisio Congregationum Sacri Concilij, & episcoporum corripianturque Ordinarij, qui in articulo mortis id fieri prohibent, vel in licentijs concessis id excipiunt.

Secundo, Fratres mendicantes nullatenus a quaestuatione, qua de licentia suorum Superiorum fit, & in dies fieri continget, prohibeantur.

Tertio, Ordinarij in cognitionibus causarum fratrum mendicantium tam ciuiliu, quam criminalium minime sese ingerant, pariter nec in uisitatione eorundem fratrum vel ecclesiarum suarum, nisi quatenus eis per Conc. Trid. decreta conceditur.

Quarto, Ordinarij non impediunt fratres pulsare campanas ad Matutinum, ad Horas, & ad missam antequam pulsetur Campana maioris Ecclesie, praeterquam in die Sabbati Sancti.

Quinto, quo autem ad quartam funeralium seruetur decretum Sacri Conc. Trid. E. Michael Bonellus Card. Alex.

Georgius Palearius Secret.

Sess. 23. cap. 15.

Congregatio Concilij censuit Regulares ad audiendas in ciuitate, & Diocesi secularium confessiones semel ab episcopo prauo examine approbatos, iterum ab

eo.

eodem episcopo non esse examinandos. Ceterum a successore posse utique examinari iuxta Constitutionem sanctae memo. Pij V. data viij Id. Aug. Pontificatus illius anno 6 qua a fel. recor. Greg. xiiij. non est reuocata per reductionem priuilegiorum Regularium ad terminos Conc. Trid. A. Card. Carafa.

PRAETER Summiſtas ad remouendam omnem dubitandi ansam in quaestione illa non parū apud insignes, & grauissimos viros controuersa per quos in diuersas sententias itum esse, ex relatis per Ioan. Gutier lib. 1. can. quaeſt. c. 27. satis apparet: An scilicet facultas concessa penitenti virtute alicuius Bullae seu Tubilai, eligendi Confessarium quaecunque presbyterum secularem, vel regularem ex approbatione ab Ordinario intelligi debeat, ab Ordinario illius loci, seu diocesis, ubi exercenda est administratio Sacramenti Penitentiae, et sic ubi penitentis Confessarium eligere vult, et confiteatur. An vero sufficiat approbatio per aliū Ordinariū facta in alio Episcopatu; sciendum est, quod propter opinionum varietatem, & conflictum teste Emanuele Roder in explicatione Bullae Cruciatæ § 9. nu. 5. Ioannes Ribera Archiepiscopus Valentinus consuluit Illustrissimos Cardinales Concilij, eique rescriptū fuit in hunc modum videlicet, Congregatio Concilij respondet, approbatum ab alio quam a Valentino Archiepiscopo in diocesi Valentina, non censi approbatum ab Ordinario. Qua declaratione atteata, opinio contrarium sentientium non videtur tuta. Quo vero ad personas regulares adest dispositio S. D. N. Clementis Octaui sub Dat. Romæ 23 Nouembris 1599. tenoris sequent.

Ad perpetuam rei memoriam Romani Pontificis circumspēcta benignitas honestis petentium votis, quae personarum sub Religionis iugo Altissimo famulantium statum, & salubrem directionem respiciunt, ad exauditionis gratiam libenter admitti, & fauoribus prosequitur opportunis. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatae Mariae de monte Carmelo, quod cum in Bulla Cruciatæ sanctae, & alijs priuilegijs, quae ab Apostolica Sede concedi solent, detur facultas eligendi Confessorem idoneum ab Ordinario approbatum, qui possit Christi fideles absolueri a casibus Ordinario reseruatīs, & a quibusdā etiā quae dictae Sedi reseruatā sunt Religiosi dicti Ordinis seu eorū nonnulli etiā ijs facultatibus vii praesumunt, & illorū pretextu eligunt Confessores aliquando praeter eos qui a suis Praelatis eorū confessionibus deputati sunt, quod aliquādo in speciale eorū vergit detrimentū. Quare praedictis Procurator Generalis humiliter nobis supplicari fecit, quatenus in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur huiusmodi supplicationibus inclinati talē concessionē sanctae Cruciatæ, & aliorū indulgentiarum particularium quātum ad praedictum articulum eligendi Confessores, & absolueri a casibus reseruatīs, cū Fratribus, & Sororibus Monialibus Ordinis praedicti, ac aliorum quorumcunque Ordinum, & Congregationum cuiusuis instituti Mendicantium, & non Mendicantium tam Prouinciae Hispaniae, quam extra eam vbi libet locorum minime habere, neque censi, sed nostrae intentionis existere, quod iudem Fratres, & Moniales quantum ad Sacramentum Penitentiae, seu Confessionis administrationem dispositioni suorum Praelatorum subiecti sint, Apostolica auctoritate tenore praesentium perpetuo declaramus, eisdem tamen Praelatis, ut in usu huiusmodi potestatis se cum subditis benignos, & faciles habeant, praecipimus, & mandamus. Non obstantibus &c.

Pius Papa V.

AD perpetuam rei memoriam. Rom. Pontificis circumspēcta benignitas, honestis petentium, votisque personarum sub religionis iugo altissimo famulantium, statum, & salubrem directionem respiciunt, ad exauditionis gratiam libenter admittit, & fauoribus prosequitur opportunis. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius prior prouincialis Prouinciae Hispaniae ordinis Fratrum praedicatorum, quod cum in Bulla Cruciatæ Sanctæ, & alijs priuilegijs, quæ ab Apostolica Sede concedi solent, detur facultas eligendi confessorem idoneum ab ordinario approbatum, qui possit Christi fideles absoluerē a casibus ordinario reseruatis, & a quibusdam etiam, quæ dictæ Sedi reseruata sunt. Religiosi dicti ordinis, seu eorum nonnulli etiam his facultatibus vti praesumunt, & illarum praetextu eligunt confessorem aliquando, praeter eos, qui a suis praelatis pro audiendis eorum confessionibus deputati sunt, quod aliquando in speciale eorum vergit detrimentum. Quare praedictus prior nobis humiliter supplicari fecit, quatenus in praemissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur huiusmodi obuiare volentes, ac eundem priorem a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque sententijs censuris, & penis a iure, vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendis. Harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes. huiusmodi supplicationibus inclinati, talem concessionem Cruciatæ Sanctæ, & aliorum indultorum particularium ad praedictum articulum eligendi confessorem, & absoluendi a Casibus reseruatis, cum fratribus, & sororibus monialibus, totius ordinis praedicti, tam Prouinciae Hispaniae huiusmodi, quam extra eam vbiilibet, locum minime habere, nec censeri: sed nostræ intentionis existere, quod iidem fratres, & moniales, quantum ad sacramenti participationem, seu confessionis administrationem dispositioni suorum praelatorum subiecti sint, Apostolica auctoritate tenore praesentium perpetuo declaramus, eisdem tamen praelatis vt in vsu huius potestatis, se cum subditis benignos, & faciles exhibeant praecipientes, & mandantes. Et in super quia sacrum Oecumenicum generale Trid. Concil. concessit episcopis, vt absoluerē in foro animæ, seu conscientiae ab omnibus peccatis, & dispensare in irregularitatibus, prout sess. 24. c. 6. habetur ne prior cōuenientialis, & superiores praelati dicti totius Ordinis, tam in dicta prouincia, quam extra eam vbiilibet in hac parte deterioris conditionis, quam clerici, aut faculares existat: eisdem Priori consentuali, & superioribus praelatis, vt ipsi per se ipsos idem omnino possint in fratres, & moniales dicti ordinis sibi subditos, quod possunt episcopi in clericos, & laicos sibi subiectos tam quo ad absoluendi, & dispensandi huiusmodi, quam alias quascunque facultates eisdem, auctoritate, & tenore, etiam perpetuo concedimus, & indulgemus, ac etiam declaramus. Decernentes praesentes literas perpetuo durare, & valere, & sub quibusuis illarum consimilium, vel dissimilium concessionum, indulgentiarum, & gratiarum reuocationibus, suspensionibus, alterationibus, derogationibus, vel alijs cōtrariis dispositionibus, etiam per nos, & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes aut Sedem Apostolicam, etiam ex quauis causa, aut alijs quomodolibet canonice, vel de facto, nunc, & pro tempore factis, & faciendis nullatenus comprehensas, sed semper ab illis exceptas, & quoties illae emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statutum restitutas, & de nouo concessas existere.

here.

fiere, & fore, ac censerī, & suffragari debere, irritum quoque, & inane, si secus sit per his a quoquam quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigeri attentari. Non obstantibus præmissis, & quibusvis Apostolicis ac vniuersalibus, provincialibus, & Synodalibus Concilijs editis, specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus. Nec non quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & cōsuetudinibus, priuilegiis quoque. Indultis, & literis Apostolicis, quibusvis personis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac alias quomodolibet cōcessis, & approbatis, & in noua tis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totius tenoribus, specialis, specifica, indiuidua, & expressa mentio habēda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenorem suum, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in eis tradita obseruare infererent, presentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alijs in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque, aut si aliquibus communiter, vel diuisim ab eadem sit sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenā, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo piscatoris die 21. Iulij, 1571. Pontificatus nostri anno sexto G. Melchioris, & a tergo G. de Castro.

Hæc Pii V. cōstitutio reperitur impressa in priuilegiis minimorum fol. 253. & in compendio Priuilegiorum ordinum mendicantium per Sorbum.

Nauiar. in cons. ix. de aetate, & quali. in antiquis & in cons. 84. derogari. in nouis dicit quod fere omnes ordines, & religiones habent priuilegia per quæ superiores eam possunt dispensare cum subditis super omnibus irregularitatibus, excepta illa, quæe prouenit ex homicidio voluntario, & mutilatione, ac bigamia Ad uerte circa dispositionē Concil. Trid. sess. 24. d. refor. genera. c. 6. in fine quod hodie non possunt absoluerē episcopi in crimine Heresim, sed absolutio est reseruatā Summo Pontifici per Bullam cænæ, nec etiam vigore priuilegiorum possunt superiores regularium cognoscere causas suorum subditorum ad officium Sæctæ inquisitionis pertinentes per constitutionem S. D. N. D. Pauli V. relata in verbo hæretici.

Sciendum est etiam, quod contra Confessores, qui in sacris Confessionibus cōfitem tem ab libidinem prouocauerint, cum male de sanctissimo Penitentia Sacramento sentire uideantur, eo abutentes, uti de hæresi suspectos iure optimo hodie procedūt hæretica prauitatis inquisitores, ut tradit Fran. Pegna in comment. super director. Inquisit. par. 2 q. 56. ac ita in sacros. Inquisitionis Tribunalibus obseruari attestatur Ignatius Lopez in addit. ad Diaz in pract. crimen can. cap. 82. quod & iustissime ordinauit, ac decreuit Pius 4. Pontif. Max. quodam suo. Breui cuius tenorem fideliter desumptum ex Archivo Sacræ Inquisitionis generalis Olysiptone Capum libri, in quo continebatur sibi faciente Reuerendissimo D. Antonio de Noiona Episcopo Eluenfis, & Generali Inquisitore Sanctæ Inquisitionis Regnorum Portugallia, refert Eman. Roderico tom. 1. suarum quest. regul. q. 59. ar. 4 fol. 557. in impressis Salman tice. prout sequitur.

Venerabili fratri Archiepiscopo Hispalensi, in Regno Hispania hæreticæ prauitatis Inquisitori Generali, Tius Papa 4.

Venerabilis præter salutem, & Apostolicam benedictionem. Dum sicut nuper non sine animi nostri molestia, accepimus, diuersos sacerdotes in Regnis Hispaniarum,

rum, atque etiam in ciuitatibus, & diecesibus curam animarum habentes siue eā pro aliis exercentes, aut alias audiendis confessionibus penitentium deputati, in tā tam proruperint iniquitatem, vt Sacramento penitentia in actu audiendi confessiones abutantur; nec illi, & qui id instituit Domino Deo, & Saluatori nostro Iesu Christo iniuriam facere vereantur, mulieres videlicet, penitentes ad actus inhonestos, dum earum audiunt confessiones alliciendo, & prouocando seu allidere, & prouocare tentando, & procurando, ac loco earum per Sacramentum huiusmodi Creatori nostro reconciliationis grauiorum peccatorum mole eas onerando, & in manibus Diaboli tradendo, in Diuina Maiestatis offensam, & animarum perniciem, Christi fidelium scandalum non modicum. Non animum inducere nequeunt, quod qui de Fide Catholica recte sentiunt, Sacramentis ab Ecclesia Dei institutis abutantur, aut illis iniuriam faciant. fraternitati tuæ, de cuius eximia pietate, virtute atque doctrina plurimum in Domino confidimus, per presentes committimus & mandamus, quatenus per te, vel alium seu alios a te deputandum seu deputandos contra omnes, & singulos sacerdotes dictorum Regnorum, ac illarum ciuitatum & diecesum de præmissis quomodolibet diffamatos tam seculares, quam quorumuis etiam exemptorum, ac Sedi Apostolica immediate subiectorum Ordinum Regulares cuiuscunque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, & præeminentia existant, tam super præmissis, quam super Fide Catholica, & quid de ea sentiant diligenter inquiras, & iuxta facultatem tibi contra hæreticos, aut de hæresi quouis modo suspectos a Sede Apostolica concessarum continentiam, & tenorem procedas, ac culpabiles repertos iuxta excessum suorum qualitatem, prout de iure fuerit faciendum, debita præcedente degradatione secularis iudicis arbitrio puniendos tradendo Non obstant. & c. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris die 16 Aprilis Anno Domini millesimo quingentesimo, Pontificatus nostri anno secundo.

Ampliantur, nam licet ex contextu d. constitutionis ibi, Mulieres videlicet, & c. illa tantum loquatur de sollicitatione ad actus impudicos circa mulieres, vt tamen ea eius mente fuerit velle comprehendere etiam confessores allicientes adulescentes ad peccatum nefandum, tum quia ratio in ipsa constitutione expressa conueniat etiam huic casui, immo fortiori seu maiori ratione in hoc casu procedere debet, cum multo grauius sit hoc crimen, tum quia hæc constitutio loquatur, de his, quæ communiter eueniunt, non excludens propter hoc alia, quæ raro contingunt; sed sunt eiusdem generis, immo grauioris. Roderic. loco præcit. & latius tom. 2. quæst. 26 art. 3. Et nos pro huius ampliationis corroboratione, tacita etiam obiectioni respondendo, addimus, quod non suffragatur vulgaris regula illa nempe in odiosis, & penalibus strictam esse interpretationem faciendam, quia negamus dicendum esse ex hoc casu fieri extensionem, sed potius inclusionem, ex glos. notab. in c. 1 in ver. Italie de tempor. ord. lib. 6. sufficit enim legislatori apponere casum magis frequentem, in quo etiam includitur alius non adeo frequens, qui forsitan tacitus fuit maioris honestatis causa, quia esset valde molestum auribus Paps audire confessarium communiter id quod omnes Christiani abhorrent. Accedit, quod ubi agitur de salute animarum ad euitanda maiora peccata, tunc in penis facienda est extensio de casu ad casum ex communi DD. consensu & allegatis per Ias. in Auth. Quat. actiones in 25. C. de sacros. eccl. & alias diximus f. 138. & 136.

Insuper sciendum est, qualiter die 2 Septembris 1562. Illustrissimi Domini Cardinales inquisitores generales decreuerunt, quod per quamcunque gratiam factam, vel faciendam, quibusuis alias decretis non intendunt eos restituere, vt possint confessiones

feffiones aliquorum secularium audire Idem confirmatum fuisse reperitur in actis sancti officii sub die quinta decima Nouembris 1565. cum additione, seu declaratione quod illi qui abiurarunt alias secrete, vel publice, aut alias quomodocunque non admittantur ad audientiam confessionum secularium, ita habentur inter decreta Sancti officii in fine Iudicia in quisi. Romæ impres. anno 1570 fol. 476.

A D D I T I O De approbatione Regularium ad sacras confessiones audiendas Summa Henriquez li. 3. de penit. c. 6. fol. 273 sub rub. Quis sit, & reputetur idoneus Confessarius iux Conc Trid. sess. 23. c. 15. ubi etiam de priuilegijs ipsorum Regularium circa confessiones.

Item absoluere potest a casibus Episcopo reseruatis, quiuis confessor illo mortuo, post mortem enim eius desinunt esse reseruati si sit reseruatio ab homine, ita tenet Emanuel in Aphorismis Confessariorum, in verbo absolutio, num 20. vide supra in verbo casus reseruati in fine.

Presbyteri Congregationis Oratorij Romæ approbati ad confessiones audiendas non debent examinari extra Urbem a locorum ordinarijs, quibus sufficit presentare eorum licentias Romæ habitas, vt hæc & alia patent ex eorum priuilegijs tenoris seq. videlicet,

Sixtus Episcopus seruus seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

DECET Romanum Pontificem, cuius fidei cura, & salus gregis Domini diuinitus est comissa prædecessorum suorum vestigijs in hærendo, ea benigniter concedere, quæ ad eiusdem gregis conscientia purificatione, & peccatorum remissionem, animarumque salutem, ac spiritualem consolationem, noscuntur pertinere. Alias si quidem fel. rec. Greg. Pape xij. prædecessori nostro pro parte dilectorum filiorum Philippi Nerei; Præpositi, & presbyterorum Congregationis Oratorij in parochiali ecclesia S. Mariae in Vallicella, de Vrbe, per ipsum prædecessorem antea instituti, exposito, quod de mense Augusti, Anni Domini Millefimi Quingentesimi, Sexagesimi quinti, pia memoria Pius Papa Quartus etiam prædecessor noster Philippo, & presbyteris præfatis, tunc ecclesie Sancti Ioannis Baptistæ nationis Florentinorum, etiam de Vrbe, in diuinis deseruientibus nonnullas gratias, & priuilegia ad decennium duratura, Apostolica auctoritate concesserat, & decennium huiusmodi iam tunc expirauerat, dictus Gregorius prædecessor, volens eosdem Philippum & presbyteros non minoribus quam dictus Pius prædecessor prosequutus fuerat gratis, atque priuilegijs prosequi, & vt ipsi facilius, & libentius altissimo famulari, & animabus Christi fidelium, in eorum audiendis confessionibus amplius prodesse possent provide-
re, Philippo, & presbyteris Congregationis huiusmodi, ut quorumcunque Christi fidelium ad ipsos vndecunque accedentium, illos que infirmitatis, vel quocunque alio tempore, & occasione domum siue ad quemcunque alium locum ad se vocanti, & requirentium confessiones libere audire, & illis diligenter auditis ipsos Christi fideles, & eorum singulos ab excommunicationis, suspensionis, & interdicti ac quibusuis alijs ecclesiasticis, sententijs, & censuris quauis occasione, vel causa, quomolibet latis, & per eos incurfis, ac etiam ab omnibus, & singulis eorum peccatis.

crimi-

criminibus, excessibus, & delictis, quantumcunque grauibus, & enormibus, etiam
 Sedi Apostolica referuatis, exceptis contentis in literis die Cene Domini consue-
 tis absolueret, & pro commissis penitentiam salutarem eis iniungere, ac vota quacū-
 que ultramarina uisitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum de
 Vrbe, S. Iacobi in Compostella, & B. Maria Lauretana ac Castitatis, & Religio-
 nis votis dumtaxat exceptis, in alia penitentia, vel pietatis opera commutare, nec
 non per dimidium horae spacium, ante auroram, & post meridiem eis eueniente casu
 Missas celebrare libere, & licite ualere, dicta auctoritate indulget, & facultate
 concessit, prout in ipsius Gregorij praedecessoris literis desuper in forma Breuis sub
 die 14. Martij, Pontificatus sui anno quarto, expeditis plenius continetur. Cum
 autem sicut exhibita nobis nuper pro parte Philippi, & presbyterorum praefatorum
 petitio continebat a pluribus credatur literas, & facultates huiusmodi, licet illae ad
 certum aliquod tempus specificae, & expresse non fuerint limitatae, nihilominus de-
 cennio iam de mense Martij proxime praeteriti elapso, tantum durasse, & propte-
 rea ipsi, ut omne dubium tollatur, ac in Dei, animarumque seruitio indies magis, &
 magis proficere ualeant, libentiusque in hanc curam incumbant dictas facultate-
 tes ipsis in perpetuum concedi, ac in quibusdam extendi, & ampliari desiderent;
 pro parte eorundem Philippi, & presbyterorum, qui ut asserunt in primo dicta ec-
 clesia ad confessiones audiendas de nostri in dicta Vrbe, & illius districtu Vicarij in
 spiritualibus generalis licentia deputatis existunt, nobis fuit humiliter supplicatum
 ut eis in praemissis opportune quidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos
 igitur, qui honestis petentium votis libenter annuimus, eaq; fauoribus prosequimur
 opportunis Philippum, & presbyteros praefatos ac eorum singulos a quibusuis ex-
 communicationis suspensionis, & interdicti alijsque ecclesiasticis, sententijs cen-
 suris, & poenis a iure vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis si quibus, quo-
 modolibet innodati existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendum ha-
 rum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, nec non literarum praefatarum te-
 nores praesentibus pro expressis habentes huiusmodi supplicationib; inclinati, Philip-
 po, ac nunc, & pro tempore existentibus congregationis huiusmodi ubicunque loco-
 rum diffusa, presbyteris in Vrbe a dicto Vicario, seu extra eam ab ordinarijs loco-
 rum ad confessiones audiendas, quomodolibet approbatis, eorumque singulis, quod ip-
 si perpetuis futuris temporibus omnium, & singulorum Christi fidelium confessiones
 audire, illisque auditis eos a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & in-
 terdicti alijsque quibusuis ecclesiasticis sententijs, censuris, & poenis quauis occasione,
 vel causa, quomodolibet latis, & per eos incurfis nec non ab omnibus, & singulis eo-
 rum peccatis criminibus, excessibus, ac delictis quantumcunque grauibus, & enormi-
 bus, etiam in casibus dictae sedi referuatis, vel in posterum referuandis, exceptis
 tamen contentis in literis die Cene Domini legi consuetis absolueret, ac pro commis-
 sis penitentiam salutarem eis iniungere, nec non vota quaecumque ultrama-
 rina, uisitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum de Vrbe &
 S. Iacobi in Compostella, Castitatisque, & Religionis votis dumtaxat exceptis,
 in alia penitentia, vel pietatis opera commutare, praeterea per dimidium horae spa-
 cium ante auroram, & post meridiem Missa celebrare, ac etiam quis ex eis prauius
 examine ad confessiones audiendas in ipsa Vrbe a dicto Vicario approbati fuerint,
 extra eandem Vrbe absque alio examine, de licentia tamen ordinariorum loco-
 rum indulget, & facultatibus huiusmodi uti, ac potiri libere, & licite ualeant, Apo-
 stolica auctoritate tenore praesentium concedimus, & indulgemus. Decernentes pra-
 sentes literas nullo vnquam tempore reuocari, suspendi, vel limitari, neq; eis derogari
 posse,

ri posse, nec sub quibusuis similibus, vel dissimilibus gratiarum reuocationibus comprehendendi, & quoties illa emanabunt, toties in pristinum suum, & validissimū statū restitutas, ac plenarie redintegratas esse, & censeri irritū quoque, & inane, si secus super his a quoquam, quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contingeret attentari. Non obstantibus pramissis, ac cōstitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrarijs quibuscunque. Volumus autē quod Philippus, & presbyteri prefati huiusmodi indulto celebrandi ante diem parte utantur quia cum in altaris ministerio immoletur Dominus noster Iesus Christus Dei filius, qui candor est lucis æternæ cōgruit, hoc non noctis tenebris fieri, sed in luce. Quodque presentium transumptis et impressis Notarij publici manu subscriptis, & sigillo Iudicis ordinarij Rom. Curie, vel alterius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadē prorsus fides ubiq; locorū adhibeatur, quæ ipsis presentibus originalibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo hominum omnino liceat hanc paginam nostræ absolutionis, cōcessionis, indulti, decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare presumpserit indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursum. Datum Romæ apud Sanctū Marcum, anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, Non. Septem. Pontificatus nostri anno secundo.

E. Pallotus Dat.

R. Bergerius.

SEquitur declaratio tenoris sequentis videlicet, a tergo Illustrissimis & Reuerēdissimi. Dominis Cardinalibus Congregationis Sacri Concilij Trid. pro presbyteris Cōgregationis Oratorij, intus vero Illustrissimi & Reuerēdissimi. Domini. Sixtus Papa Quintus fel. record. indulget Patribus Congregationis Oratorij, ut qui ex eis prauo examine ad audiēdas confessiones in ipsa vrbe a Vicario approbati fuerint, extra eandem Urbem absque alio examine de licentia tamen ordinariorum locorum confessiones libere audire valeant, sed quia in partibus precipue Neapolis ipsi in dubium reuocatur priuilegium prædictum sub prætextu quod non contineat præcisam derogationem, neque mentionem aliquam Concilij Trid. sess. 23. c. 15. quo cauetur, ne quis al. sive priorum diæcesanorum examine audeat confessiones audire; ideo prædicti presbyteri Congregationis Oratorij supplices desiderant super hoc responsum a Sacra Congregatione, An fuerit necessaria derogatio Sacri Conc. Trid. Congregatio Concilij censuit si huiusmodi priuilegium fuerit ut proponitur a Sede Apostolica concessum, utiq; omnino esse obseruandum, quamuis nullam derogationem, aut mentionem Conc. Trid. contineat.

Hieron. Card. Matthæus.

Circa facultatem absoluenti a casibus referuatis vigore dictorum priuilegiorum attendenda est hodie declaratio decreti, quo prohibetur absolutio a casibus referuatis quæ fuit relata supra in verbo Casus referuati.

CONFESSIO SACRAMENTALIS.

PRÆTER Summissas sciendum est, quod Die 20. Iunij anno a Natiuitate Domini Iesu Christi 1602. In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & vni-